

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת תזריע-מצורע תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת תזריע-מצורע תשפ"ה – צרעת רוחנית, הסתלקות האור האלקי מהחוטא

אין הפקרות. אנשים חושבים שהעולם הפקר, שכל אחד יגיד ויעשה מה שהוא רוצה – אה, לא ראו אותו, אה, לא עשו לו, אה לא תבעו אותו – לא, לא, לא. יש בורא עולם. יש בשמים בתי דין. יש סנהדרין גדולה. הכל נרשם, ועל הכל אדם חתום. ואין שם שוחד, ואי אפשר לברוח מהעונש. אז לא להרגיש בנוח. כל בר דעת מבין שמקסימום בן אדם חי פה מאה ועשרים שנה, אף אחד לא הצליח להשאר פה לעולמים.

וזה טוב ליראת שמים. זה לא קל. בן אדם לא קל לו, יש יצר הרע גדול. על כל המצוות יש יצר הרע שבא לפתות את האדם לעבור על המצוות, אז זו מלחמה עצומה, ביצר הרע הפרטי וביצר הרע הכללי.

צריך להזהר בכל דבר – מחשבה, דיבור ומעשה, רצונות, דמיונות, בכל אדם צריך להיות טהור וקדוש. כמה שיותר שמור – טוב יותר לו קודם כל, וטוב יותר לקדוש ברוך הוא ששמח בו, כי הוא ברא את העולם כדי שיגיע לתיקונו.

יש הבדל בין הנגעים האלה לבין המחלות שיש היום. היום אם בן אדם חוטא, הוא יכול לקבל עונש גם בתור איזו מחלה כל שהיא. באים אנשים לקבלת קהל עם איזו מחלה לא עלינו שיש להם או לאחד מבני המשפחה, ורוצים לדעת מה לעשות כדי לתקן את זה, אולי אם יעשו תיקון מיוחד המחלה תעלם – כמו שאנחנו רואים להבדיל בפרשה: באים אל הכהן, הוא מאבחן, אם יש לו ספק הוא מסגיר ובסופו של דבר הוא מאבחן, נותן את ה'טיפול' מה שנקרא והאדם צריך לשבת בדד, ואחר כך הוא צריך לעשות את כל הפרוצדורה כדי להטהר ולחזור להיות אדם רגיל כמו כולם וממילא הצרעת נגמרת, וכן הלאה.

אז האם זה אפשרי? בדרגות גבוהות זה אפשרי. אצל רבינו הבעל שם טוב הקדוש, לפעמים היה בא מישהו והוא היה רואה כמובן את העבירות שהוא עשה – הוא היה מדבר עם הנשמה, והיא היתה מקבלת על עצמה ליסר את האדם שהוא לא יחזור על הטעות הזו, או שהיה מוכיח את האדם, והאדם היה מתרפא.

ערב טוב, חודש טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת תזריע-מצורע מחוברות תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח. ואנחנו ננסה קצת להבין דברים על פי 'דרך עץ החיים'.

כן. מובן שבדור הזה שלנו שבו עדיין בית המקדש לא קיים בפועל – אין נגעים, אין כהן, לא באים לכהן ולא דבר מהדברים האלה, וקרבנות. ובכל זאת, חכמים אמרו שכשבן אדם בזמנים האלה מתחייב בארבע מיתות בית דין, ואין סנהדרין ואין כלום, אבל אהה, משמים נפרעים ממנו. אנחנו הקטנים אומרים: או שנפרעים ממנו בעולם הזה, או שנפרעים ממנו אחרי מאה ועשרים, ברור. אף אחד לא יכול לברוח מהדין, ככה אומר ה'תָּנָא דְּבִי אליהו הקדוש, אף אחד, אפילו לא שמים וארץ, כלום. לעתיד לבוא ה' יתברך מעמיד את כל הנבראים לדין.

אז בכל זאת אנחנו לומדים בפרשה את הנגעים, נגעים בגוף האדם, בבגד שלו ובבית שלו – איך הם מופיעים, הסוגים השונים, איך מאבחנים אותם, ואם יש איזה ספק אז איך מסגירים ואחר כך איך משחררים מההסגר, ומה צריך להביא כדי להתכפר, הטהרה והכפרה – עד שבן אדם חוזר להיות אדם מן השורה.

חכמים אמרו שהנגעים האלה, הצרעת באה על לשון הרע. ה' ירחם. אם כל בן אדם שהיה היום מדבר לשון הרע היה נהיה חולה בצרעת, היתה הרבה עבודה לכהנים. צריך להזהר מאד בכל שמירת הלשון. בשניה אחת בן אדם מדבר דברים שאסור לדבר, והנוק גדול מאד.

היום הנוהג הוא שאם מישהו מוציא עליך שם רע אתה עונה לו בתקשורת או תובע אותו על הוצאת דיבה, וככה נראה כביכול שאתה מגן על עצמך. אבל אם בן אדם לא עושה שום דבר – בשמים רשום מה שהאדם הזה עשה לו, הוא לא יכול לברוח מזה, שזה העונש האמתי. אז לא כדאי, לא כדאי לעשות עבירות, משום סוג, לא בין אדם למקום ולא בין אדם לחברו, כי הכל נרשם והנוק נעשה, ואי אפשר לברוח מהדין. וכדאי תמיד לזכור את זה.

גם היום זה יכול לקרות, כן. אבל זה לא אוטומטי. אנשים חושבים שאם בן אדם, נהיתה לו איזו מחלה מסוימת ואתה תגיד לו מה השורש הרוחני שלה והוא יעשה תשובה, הכל מסתדר. לא. לפעמים לא. למה? כי נגזר על אותו בן אדם לסבול, אף על פי שהוא עושה תשובה ומתקן ומשתדל. ולפעמים התשובה לא מספקת, וצריך לטובתו גם יסורים לכפר עד הסוף.

יש עבירות שיום הכפרים מכפר. ויש גם בין אדם לחברו, שצריך לפייס את חברו. ויש גם דברים כמו חילול ה', שרק המות מכפר, אז אחרי מאה ועשרים יכפרו לו לגמרי. אבל כמובן לעשות תשובה זו תמיד חובה, רצוי. הדבר הכי חשוב זה לעשות תשובה, בעיני. כל רגע, כל רגע בן אדם יכול להתלכלך במשהו לא מתאים – יעשה מיד תשובה, "מוֹדָה וְעֵצָה יִרְחָם", יעשה תשובה, יבקש סליחה מאבא שבשמים. איזו בושה. בושה גדולה. כשבן אדם חוטא זו בושה נוראה.

גם אם הוא חוטא בינו לבין עצמו ואף אחד לא ראה – בשמים רואים. אז זו בושה גדולה. וכדאי להתבייש בעולם הזה, כמו שאומרים חכמינו, ולא בעולם הבא.

אז לשמור על הנקיות, לשמור על הנקיות, כמו שאומר הרמח"ל הקדוש ב'מסילת ישרים', מעלת הנקיות. תקראו שם, פלא פלאות. וחשבון הנפש שלא פוסק לרגע – ככה זה אצלנו ב'דרך עץ החיים', זה אחד העקרונות, בדיקה עצמית, בחירה חפשית, אחריות אישית. ובדיקה שאינה פוסקת. תשובה שאינה פוסקת. בירור שאינו פוסק. דבקות שאינה פוסקת. אדם צריך להיות עשרים וארבע שעות כל החיים שלו, עשרים וארבע שעות

ביממה כל החיים שלו בתשובה, בדבקות, בבדיקה עצמית – כדי שיהיה כלי קדוש, שיהיה חייל נאמן לה' יתברך לעשות פה את העבודה שצריך לעשות.

ה' יתברך מחפש שליחים מתאימים, קדושים, טהורים, צדיקים, לעשות את הדברים הטובים. ומי שקצת למד קבלה יודע כמה קשה, כמה קשה המצב, כמה דינים יש, רחמנא לצלן, צריך להמתיק את הדינים, כמה זה לא פשוט להמתיק דינים בשמים, כמה סיעתא דשמיא צריך.

אז בודאי ובודאי שאם בן אדם מדבר לשון הרע הוא נהיה מצורע, רק שאנחנו לא רואים את זה – אבל מבחינה רוחנית הוא נהיה מצורע. אז הוא צריך לעשות תשובה בודאי. אילו קרבנות הוא יביא? הוא לא יכול להביא קרבנות. הוא יכול לתת צדקה, הוא יכול לזכות את הרבים, לעשות דברים טובים – ובעיקר: לא לחזור על זה, ואם הוא דיבר לשון הרע על מישהו או הוציא שם רע, אז כמו שהוציא את השם הרע שיפרסם שמה שהוא אמר זו הוצאת שם רע ושהאדם שהוא לכלך לא אשם בכלום. זה התיקון. וזה גם קשה מאוד, כי יכול להיות שנגניח מאה אנשים שמעו, אחר כך לך תחפש את מאה האנשים האלה כדי להגיד להם

'לא', שמה שאמרת לא היה נכון, "מַעֲנֶנֶת לֹא יוֹכֵל לִתְקוֹן".
מאד מאד לא פשוט.

אז כן, "מות וחיים ביד לשון". לשמור על הפה הכי טוב, וגם על הלב – כי למה בן אדם מדבר לשון הרע, מוציא שם רע? זה מהמדות הקשות שלו, קנאה, כעס, נקמנות, סתם להתכבד בקלון חברו. מי שמתכבד בקלון חברו אין לו חלק לעולם הבא. דברים חמורים מאד, מאד מאד.

צריך ללמוד את הספר של רבינו 'החפץ חיים' הקדוש, 'שמירת הלשון', אבל על מנת לקיים לא רק על מנת ללמוד, להפנים את זה.

בן אדם שיש לו יראת שמים נכשל פחות, כי הוא מפחד מכל מלה שהוא מוציא מהפה, שהיא לא תהיה לשון הרע, או גרוע יותר, הוצאת שם רע. אז צריך להתחזק בזה מאד.

גם שנאת חנם, שבגלל שנאת חנם נחרב הבית ועדיין אנחנו לא זכינו לגאולה – שנאת חנם היא השורש של הלשון הרע

כמובן והוצאת שם רע. ומאיפה זה בא? זה בא ממדות רעות ומדעות לא נכונות, ומלדון את האחרים, בעיקר מהגאווה, שבן אדם חושב את עצמו שהוא "מְלֹא כל הארץ כבודו", כולם צריכים להשתחוות בפניו ואוי ואבוי מי שידבר עליו – אבל הוא, מותר לו לדבר על כולם.

אז מי שלא עבד ה' באמת או שואף להיות עבד ה' באמת, ה' ישמור מה המצב שלו.

אז גם היום אדם נענש על מה שהוא עושה. ואני אגיד, לא רק שנענש, אלא כשאתה רואה בן אדם – אתה רואה את הקומה שלו, אתה רואה את מצבו הרוחני.

המצב הרוחני הזה שלו כולל וזו תוצאה של כל מה שהוא עשה, חשב, אמר ופעל עד לרגע שאתה רואה אותו. אז אם זכית משמים ליכולת כזו להרגיש את הקומה שלו, להבין את הקומה שלו – אתה רואה בדיוק את כל המצב שלו, הוא לא יכול להסתיר, כל המצב שלו. המצב שלו משתקף בפנים, ובכלל כל הקומה שלו.

תארו לכם מה זה לעמוד בבית דין של מעלה. שם אין איפה להסתתר, אי אפשר לרמות אף אחד. פה בעולם הזה כל אחד מרגיש שהוא גבור. שם אין שום גבור, תאמינו לי. ולכן צריך להזהר מאד.

אז בן אדם שעושה כל מיני דברים הַפֶּךְ התורה, הַפֶּךְ דרך ה' – זה משתקף בו. אם הוא עושה את תורת ה' כראוי, זה משתקף בו. הנה, למשל משה רבינו, איזה מאור פנים היה לו. אז בדרך כלל אי אפשר להסתיר את הדברים, כמו שכתוב ש"כל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי", נפרעין ממנו בגלוי, גם רואים את זה עליו – זה ה'גלוי'. אין יותר גלוי מהאדם עצמו, אתה רואה אותו, אתה שומע אותו, אתה רואה אפילו איך הוא עומד, איך הוא מדבר, הכל, מכל דבר אתה יכול ללמוד עליו הכל.

אין הפקרות. אנשים חושבים שהעולם הפקר, שכל אחד יגיד ויעשה מה שהוא רוצה – אה, לא ראו אותו, אה, לא עשו לו, אה לא תבעו אותו – לא, לא, לא. יש בורא עולם. יש בשמים בתי דין. יש סנהדרין גדולה. הכל נרשם, ועל הכל אדם חתום. ואין שם שוחד, ואי אפשר לברוח מהעונש.

רבינו הבעל שם טוב הקדוש באחד הספורים נסע עם העגלון שלו, פתאום שמע כלב, והוא אומר לו, אומר לעגלון: 'הכלב אומר שאתה גונב' – זאת אומרת, היתה לו השגה אפילו מנביחה של כלב! הכלב אמר לו על הבחור שלו, ובאמת הוא גנב זוג של גרבים. כל זה ב'שבחי הבעל שם טוב' הקדוש. רצוי מאד לקרוא את הספר הקדוש הזה, פלא פלאים, זכותו יגן עלינו.

אז השגה? בטח, יכולה להיות השגה מכל דבר. והאדם שקוף. צדיקים שרואים נסתרות, אומרים עליהם שיש להם 'עיני בדולח', מהבחינה הזו שהם יכולים לראות את מצבו של האדם. ויש גם דרגות גבוהות עוד יותר, שהצדיק יכול לעלות לבין דין של מעלה ולשאול מה נגזר, למה נגזר ומה אפשר לעשות ומי מהצדיקים יכול לעזור למעלה. גם זה מובא בספר 'שבחי הבעל שם טוב' עם הרבי מזלאטשוב שהיה שמה, שנסתלק ובא הבן שלו. ספורים, תקראו את הספורים – אבל כל הספורים אמת. אז גם את זה יש.

יש הרבה דרכים להשיג את המצב, השאלה מה אדם יעשה. אתה אומר לו משהו – הוא יגיד 'כן, נכון. חטאתי, עויתי, פשעתי?' או יגיד 'מה פתאום? הכל דמיונות שלך. איך אתה מעז להגיד לי דבר כזה?' מובן? אז לא כל דבר... אם מגיע זמן שבו אפשר להגיד לבן אדם בפנים מה החסרון שלו והוא מוכן לקבל ולשנות – זה כבר זמן טוב, זה כבר מצב טוב. לפעמים אדם לא מוכן לשמוע שום דבר. לפעמים הוא רק רוצה להשמיע. כל אחד לפי מצבו.

אם כן, גם היום בן אדם שחוטא מקבל עונש – גם מקבל עונש כמו שסתם נופל ומקבל מכה, דוגמא, או נהיה חולה במשהו או מפסיד כסף. ה' פוגע קודם ברכוש, אחר כך בגוף. שלא תחשבו שיש הפקרות. אין שום הפקרות. וגם עונש עצם המצב שלו – זה הכי מזעזע, עצם הקומה שלו, כמו שהמצורע טמא, נכון? הוא צריך להטהר – אז החוטא טמא, הוא צריך להטהר, רואים את זה עליו, שהוא טמא, שהוא לא בן אדם קדוש, שהוא בן אדם עם בעיות שצריך לטפל בהן. אי אפשר להסתיר כלום. מבינים?

כמובן, כשדנים את האדם דנים אותו לזכות, כדי שיתקן, כדי שישנה את עצמו. אז גם היום החטא גורם לתוצאה, גם עונש וגם הקומה שלו הרוחנית נפגעת. אם היה לו קצת, קצת תיקון, הוא היה מרגיש איך האור שלו האלקי מסתלק ממנו ברגע שהוא חוטא, והיה מרגיש איך האור חוזר כשהוא עושה תשובה. לא חייבים להיות בשביל זה הבעל שם טוב. אם תעשו תשובה באמת, גם אתם תרגישו, כמובן.

אז יש לכל דבר סבה ותוצאה. ולא תמיד אפשר להחזיר את הגלגל אחורה. עובדה, יש גזירות שאי אפשר לבטל. אם בן אדם לא עלינו נהיה חולה באיזו מחלה סופנית, לא עלינו לא עליכם, ונגזר למעלה שאין מה לעשות, אז אין מה לעשות. אנחנו נתפלל, אנחנו נעשה תשובה, אנחנו נעשה כל מה שאפשר – אבל אם כתוב למעלה שזהו, אז זהו. אחרת כולם היו חיים לנצח והכל היה בסדר.

גם על זה יש כמה ספורים ב'שבחי הבעל שם טוב' הקדוש. תעברו על זה, תעברו על זה, תקראו את כל הספר. ויש גם ספר שלנו שעשינו על הספר הזה, 'איש האלוקים', הוא

חשוב מאד כדי להבין את 'שבחי הבעל שם טוב'. תקראו את 'איש האלוקים', תורידו אותו חתום מהאתר. זה יתן לכם המון המון הבנות על איך ה' יתברך מנהל הכל ומנהיג הכל, ושיש דין ויש דיין, ואין הפקרות, ואוי לנו מיום הדין. מבינים?

אז כאן בפרשה אנחנו רואים דברים מופלאים, איך בן אדם לא עלינו נהיה בעל נגע, ואיך צריך לאבחן אותו ואיך צריך להסגיר אותו, ואיך צריך אחר כך לטהר אותו ואילו קרבנות הוא צריך להביא. וכל המעשים האלה שמתוארים לא מובנים בשכל הפשוט של האדם, הכל סודות של התורה. וכל התהליך הזה מתחיל מקלקול רוחני שפוגע בגוף, רואים את הנגע, או בבית או בבגד, או בכולם. וכל התהליך הזה, כל הבושה, כל התשובה כל תהליך הטהרה והקרבנות – זה מחזיר את האדם למצב התקין שלו.

ולכן אמרו חכמים "אם רואה אדם שיסורין באין עליו, יפשפש במעשיו". זה לא סתם שבאו יסורים. "פשפש ולא מצא, יתלה בבוטול תורה". זאת אומרת, היתה לו אפשרות ללמוד תורה, ובמקום זה הוא ישב וחלם או התרשל ולא למד תורה. זה הפירוש הרגיל. ואפשר גם להגיד: "פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה" – בגלל שהוא לא עסק בתורה, הוא לא מצא. מי שלא עוסק בתורה הוא עם הארץ. הוא לא יודע מה לחפש, אז איך הוא ימצא?

אין כמו התורה. התורה מטהרת, מקדשת. ישתבח שמו לעד שנתן לנו את התורה. ישתבח שמו לעד שזכינו עם ישראל להגיד "נעשה ונשמע" והתחייבנו לשמור את התורה הקדושה, שזה התיקון של הפרט ושל הכלל.

ואין תיקון אחר. אין תיקון עולם בדרך אחרת, זה לא מחזיק מים. זה אף פעם לא החזיק, וזה גם לא יחזיק. רק על פי התורה אפשר לתקן עולם במלכות שד"י. והתורה היא אינסופית. חוץ מזה שהיא מתוקה מדבש, היא פלאי פלאות! הפרד"ס, פשט, רמז, דרש וסוד – בכל פרד"ס יש פרד"ס, אין לזה סוף. וכל זה זו רק הכנה לתורה שתבוא בימות המשיח, שאז זה כבר יחודים ונבואה ודברים של דבקות עליונה בבורא יתברך ותענוג אינסופי.

אז חבל על כל דקה. במה בן אדם עסוק, תגידו לי? במה הוא עסוק כל החיים שלו? בהבל וריק? בשטויות? שורף את החיים, את הכחות ואת הכל על כלום – במקום לתפוס את התורה, לחבק אותה באהבה גדולה, וללמוד אותה ולקיים אותה למען שמו באהבה. פלא פלאות.

יהי רצון שכולנו נזכה, רבותי! שכולנו נזכה להיות קדושים! "ובא לציון גואל" במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודת ה'. להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

וכל טוב סלה.

ולשמור על הלשון.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

ג' אייר תשפ"ה

שבת שלום וכט"ס!